

Vlaanderen o welig huis – Karel van de Woestijne

zal men later weemoedig herhalen
in de droeve zang van menestrelen:
waar is mijn Vlaanderen het welig huis
we hadden de populieren lief, hun ruis
van eeuwen, de schitteringen
in rivier en kanaal, herinneringen
aan zomers toen we schoven
over de dijken met grazend vee

we hadden de vrede lief, de breedte
van weiden, de boer die ploegde,
zijn zaaiend gebaar

wacht niet op het gekweel van menestrelen:
bewaars dit land, het kan zwijgen
als een trouwe vriend, zijn schaduwen
helen, het spelende licht

we houden van de herder
en zijn schapen, de dravende hond
die samen drijft zoals wij samen
op deze kleine schijf van de aarde
onze levensdraden verknopen:

we hopen door te geven
want we hebben het begrepen:
deze aarde, deze weelde
kregen we in pacht

de mens is geen eigenaar
geen vorst van almacht
maar een rentmeester, hij
beheerst niet maar beheert
wat hem werd toevertrouwd:
deze gouw aan de Noordzee,
deze zegen van bomen en velden
en watervogels met glanzende veren

laat dit Vlaanderen renderen,
de rente opbrengen van een genezende
rust, het zwierig vertier van populieren,
het zilver van abelen wanneer de hoge
zon erin tuimelt en buitelt

wat de heren van de cijfers
ook mogen beweren
er is geen hoger rendement
dan een verstild contentement

Staf De Wilde